

Straten vol kleur

'Rook!' roept Gloop.

'Waar dan?' vraagt Teo bang. 'Is er ergens brand? Moet ik de brandweer bellen?'

'Eh, eh, eh,' hoest Gloop. 'Geen vuur, wél rook.'

Gloop staat langs de straat.

Helm op, fluo-vest aan. Hij is klaar om naar de winkel te fietsen.

Teo's hoofd komt uit het raam piepen.

'Eh, eh, eh!' hoest Teo nu ook.

Auto's en vrachtwagens rijden voorbij.

Uit elke auto en vrachtwagen komt rook.

Het stinkt en je moet er van hoesten.

Langs de kant van de weg fietsen kinderen.

Allemaal hebben ze een helm op en een fluo-vestje aan.

Uit hun fiets komt geen rook.

Dat is fijn.

Daar komt een meisje aan op de step.

Ook zij maakt geen vuile rook.

'Het moest eens gedaan zijn met dat gerook van die auto's!' zegt Teo boos. 'Ik heb er echt genoeg van. Hoe vaak hebben we aan de grote mensen al gezegd dat die vuile rook onze natuur stuk maakt? En hoe vaak hebben we al gezegd dat wij ook ziek worden van al die vuile rook? En ze blijven gewoon lekker verder met de auto rijden. Zelfs als het niet eens zo ver is. Hoe vaak moet je eigenlijk iets tegen grote mensen zeggen voor ze naar je luisteren?' Gloop knikt.

Teo heeft gelijk. Grote mensen luisteren slecht.

Maar boos zijn heeft geen zin. Gelukkig heeft Gloop al een idee.

'Misschien hebben grote mensen gewoon slechte oren, maar kunnen ze best wel goed zien,' zegt Gloop.

'Laten we iets bedenken waardoor grote mensen zien dat je met fietsen en steppen en rolschaatsen en lopen geen vuile rook de lucht in blaast!'

Gloop is al lang vergeten dat hij naar de winkel zou gaan.

Blij gaat hij naar zijn werkkamer.
'We doen iets met fluo, Teo!' zegt Gloop.
'Dat valt goed op.'
Samen knippen ze een versleten fluo-vest aan stukken. Ze maken er
kleurrijke linten van.
Die hangen ze aan hun fiets.
Als hij fietst, fladderen de linten achter hem aan.
'Net als de rookwolken achter een auto aan fladderen,' zegt Teo blij.
'Wij zijn de anti-rook-helden!' roept Gloop blij.
'Want echte helden vullen de straten met kleur,
niet met rook!'